

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/549/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3211201511
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3211201511.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky: Mgr. P. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. F. XXXX/XX, zastúpená D. E. R., B., advokátom so sídlom T. F. XX proti odporcom: 1/ Q. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. F. XXXX/XX, zastúpený H. Q., advokátom so sídlom T. F. XXXX/XX, 2/ BYTTHERM, s. r. o., IČO: 31 446 639, Bánovce nad Bebravou, Hollého 148/46, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, Bratislava, Štefanovičova 4, o zaplatenie 1.063,86 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 21. júna 2013, č.k. 5C/38/2012-108, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľka **j e p o v i n n á** zaplatiť odporcovi 1/ náhradu trov odvolacieho konania v sume 46,22 Eur do troch dní na účet jeho právneho zástupcu.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením zastavil konanie a rozhodol o náhrade trov konania tak, že uložil navrhovateľke zaplatiť odporcovi 1/ náhradu trov konania v celkovej výške 478,17 Eur a vo vzťahu k ostatným účastníkom rozhodol, že žiaden z nich nemá právo na náhradu trov konania. Zastavenie konania odôvodnil späťvzatím návrhu, voči ktorému odporcovia nevyjadrili nesúhlas a právne ustanovením § 96 ods. 1 O.s.p. O náhrade trov konania voči odporcovi 1/ rozhodol okresný súd podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá a navrhovateľke uložil povinnosť nahradiť trovy konania odporcu 1/, pretože späťvzatím zavinila, že sa konanie muselo zastaviť. O náhrade trov konania voči ostatným účastníkom rozhodol okresný súd podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c), pretože títo si náhradu trov konania neuplatnili.

Proti uzneseniu okresného súdu podala v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľka, ktorá navrhla zrušenie napadnutého uznesenia v celom rozsahu, pretože si dodatočne uvedomila, že nie je v jej prospech nemať s vecou už nič spoločné. Ako dôvody svojho odvolania uviedla: Doterajšie plnenie bolo poskytnuté za poškodenia zdravia, a nie za poškodenie vecí a straty ďalšieho zamestnania, ktoré nároky uplatňovala v konaní. Svoju ohlasovaciu povinnosť voči poisťovni splnila včas. Odporca si svoju povinnosť nespĺnil. Neodpadol predmet žaloby voči osobe, ktorá spôsobila, že bola v trestnom konaní odkázaná na občianskoprávne konanie. Odporca 2/ prezentoval na súde nepodložené stanoviská.

Odporca 1/ sa k odvolaniu vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu a uviedol, že späťvzatie návrhu zo strany navrhovateľky nie je možné v zmysle konštantnej judikatúry vziať späť a po takomto prejave vôle musí súd konanie zastaviť bez ohľadu na ďalšie úkony navrhovateľa, teda aj v prípade odvolania

späťvzatia. Za vyjadrenie k odvolaniu uplatnil odporca 1/ náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej pomoci v celkovej výške 83,06 Eur.

Odporca 2/ vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhoval napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Zdôraznil, že na okresnom súde prezentoval iba pravdivé skutočnosti.

Vedľajší účastník na strane odporcu 2/ považoval odvolanie navrhovateľky za nedôvodné a vo svojom vyjadrení žiadal napadnuté uznesenie potvrdiť.

Krajský súd preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v celom rozsahu a zistil, že je potrebné uznesenie okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správne. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., podľa ktorých možno v tejto veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Podľa ust. § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa ust. § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia krajský súd zistil, že súd prvého stupňa rozhodol správne, keď z dôvodu späťvzatia návrhu konanie zastavil. Späťvzatie návrhu je úkonom, ktorý patrí do výlučnej dispozície navrhovateľa. Navrhovateľ ním vyjadruje, že ďalej netrvá na prejednaní veci súdom a na rozhodnutí o uplatnenom nároku. S týmto procesným úkonom navrhovateľa potom ustanovenie § 96 ods. 1 O.s.p. spája rozhodnutie súdu o zastavení konania. Jediná výnimka, kedy by v dôsledku späťvzatia návrhu k zastaveniu konania nedošlo, je nesúhlas odporcu, a to tiež iba v prípade existencie vážnych dôvodov (citované ust. § 96 ods. 2 O.s.p.). V danom prípade bolo podkladom napadnutého rozhodnutia späťvzatie návrhu a neexistencia nesúhlasu odporcov so späťvzatím, preto okresný súd rozhodol správne, keď konanie zastavil. Následné stanovisko navrhovateľky, ktorá v odvolacej lehote prehodnotila svoje späťvzatie a žiada uznesenie o zastavení konania zrušiť a pokračovať v konaní, nie je spôsobilé mať požadovaný následok. Späťvzatie žaloby je jednostranným procesným úkonom účastníka konania, pričom jeho účinky nastávajú v okamihu, keď sa dostane do dispozície adresáta, t.j. súdu. V prípade, ak sa tak stane, nie je možné späťvzatie žaloby vziať ďalším úkonom späť. Každý procesný úkon je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska, teda podľa toho, ako sa navonok prejavuje, pričom vnútorný rozpor medzi tým, čo účastník zamýšľal a tým, čo skutočne navonok prejavil, nezbavuje procesný úkon účinkov, ktoré s týmto prejavom vôle procesné právo spája.

Správne bolo tiež rozhodnutie okresného súdu vo výroku o trovách konania. Ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., podľa ktorého rozhodol okresný súd o trovách konania voči odporcovi 1/, stanoví, že ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Späťvzatie návrhu zo strany navrhovateľa je zavinením zastavenia konania, a povinnosť uhradiť trovy konania tak vzniká na strane navrhovateľa. Z tohto pravidla stanoví výnimku ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.: „Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca“. V prípade späťvzatia má teda povinnosť nahradiť trovy konania navrhovateľ, s výnimkou prípadu, ak vzal návrh späť preto, že zo strany odporcu došlo k správaniu, ktoré má pre navrhovateľa obdobný prínos, ako vyhovieenie jeho návrhu. Rozhodnutie o náhrade trov podľa ustanovenia druhej vety § 146 ods. 2 O.s.p. prichádza do úvahy typicky v prípade, keď odporca v priebehu konania uhradí žalované plnenie, teda vo všeobecnosti vtedy, ak pred rozhodnutím vo veci samej dobrovoľne splní žalovanú povinnosť. V posudzovanom prípade však zo strany odporcu 1/ k žiadnemu takémuto správaniu nedošlo, preto okresný súd správne nevychádzal zo skutočnosti, že by k späťvzatíu návrhu došlo v dôsledku správaniu odporcu 1/. Pokiaľ aj bolo v priebehu konania plnené, čo navrhovateľka uvádza ako jeden z dôvodov späťvzatia návrhu, nejednalo sa o plnenie zo strany

odporcu 1/, ale o plnenie zo strany odporcu 2/, uhradené jeho poisťovňou. Vzhľadom na uvedené bolo okresným súdom pre rozhodnutie o náhrade trov konania odporcu 1/ správne použité ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., a správne zaviazanie navrhovateľky k náhrade trov odporcovi 1/ preto, lebo navrhovateľka späťvzatím návrhu zavinila zastavenie konania.

Čo sa týka rozhodnutia o náhrade trov ostatných účastníkov, ktorí náhradu nežiadali, rozhodol okresný súd v tejto procesnej situácii správne, pokiaľ im náhradu trov konania nepriznal, pretože ju možno priznať iba na návrh (ust. § 151 ods. 1 O.s.p.).

V odvolacom konaní uplatnil náhradu trov odporca 1/, a keďže sa odvolaniu navrhovateľky ani len čiastočne nevyhovelo, bol odporca 1/ v odvolacom konaní plne úspešný. Odporca 1/ má preto právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p., pričom trovy spočívajú v odmene za 1 úkon podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a vyjadrenie k takémuto odvolaniu vo výške 1/2 základnej tarifnej odmeny). Sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby pri základe 1.063,86 Eur predstavuje podľa § 10 ods. 1 vyhlášky 61,41 Eur : 2, t.j. 30,71 Eur + režijný paušál 7,81 Eur, spolu 38,52 Eur + 20% DPH, teda celkom 46,22 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.